

Dom sv. Ivana Pavla II. u Beninu

➤ U našem susjedstvu, u župnoj crkvi sv. Marka Križevčanina te u istoimenoj župi već četiri godine djeluje svećenik iz Benina Odilon Gbenoukpo Singbo.

IDEJA O PRIHVATILIŠTU ZA DJEVOJČICE

➤ Prije nekoliko godina, nakon poplave koja je pogodila južni dio države Benin u zapadnoj Africi, mnoga su djeca ostala bez roditelja i bez osnovnih uvjeta za dostojan život.

➤ U razgovoru s prijateljima koji su vlč. Odilona tada pitali što im je činiti, iznio je ideju da se izgradi prihvatilište za smještaj djevojčica, jer zbog tamošnjeg mentaliteta one nemaju previše mogućnosti za obrazovanje i primjeren odgoj.

➤ Tako je sve krenulo, a nakon gotovo tri godine mukotrpnog rada i dobrote brojnih ljudi iz Hrvatske i Njemačke, 9. kolovoza 2015. svečano je otvoreno sirotište ili dom sv. Ivana Pavla II.

VELIKODUŠNOST BROJNIH SURADNIKA

➤ Veličina ovog djela ne da se shvatiti po izgledu i ljepoti kuće, već po bogatstvu i velikodušnosti tolikih suradnika dobra srca koji su dali svoju ciglicu za izgradnju doma Božje providnosti. "Za jedan tako velik pothvat potrebno je nešto više od novca. Ljubav prema ljudima, osjećaj za potrebe drugih te žrtva za potrebite, a to su bitne sastavnice ovog projekta. Dati potrebitoj djeci uvjete za život, za školovanje te prije svega za svjetlu budućnost, veliko je djelo, ljudsko, ali i božje. Neopisivo je bilo sudjelovati u tome i biti dio te priče." (naša bivša učenica Terezija Gložinić). Iz tih riječi se doznaje da su mnogi poznati i nepoznati dobročinitelji omogućili djeci, ali i narodu biskupije Porto-Novo, i nešto mnogo šire, prostor za utjehu, za rast u vjeri, za blizinu Božje milosti.

DANAŠNJA SITUACIJA

➤ Danas je u domu sv. Ivana Pavla II. smješteno oko dvadeset djevojčica.

➤ Ovog ljeta i jeseni sazreli su prvi plodovi vrta koji je unutar Doma posađen. Časne sestre koje vode Dom uzgajaju i domaće životinje kako bi Dom što više sam sebe održavao.

➤ Trenutno se radi na rješavanju pitanja električne energije, koja je najskuplji dio života u Domu.

➤ Naša je velika želja tijekom ove školske godine prikupiti iznos od 3500 kn (smještaj, hrana, odjeća, školarina), koliko je godišnje potrebno da bi još jedna djevojčica mogla sljedeće godine ući u ovaj Dom te krenuti u školu.

"Ljubav mi je sve objasnila i Ljubav je sve riješila." (Sveti Ivan Pavao II.)

Tko god dobro i pažljivo promatra razna zbivanja u svijetu, s obzirom na potrebe ljudi, lako će ustanoviti da je Crkva – koja je po naravi misijska – snažno prisutna pogotovo tamo gdje je život ugrožen, tamo gdje ljudi vape za pomoći, za dostojanstvom, za mirom... U tomu poslanju mnogi vjernici svojim malim, ali značajnim prinosima ne prestaju pomagati Crkvi, koja bez njih ne bi bila Crkva.

Ideja o prihvatilištu za djevojčice

Prije nekoliko godina, nakon poplave koja je pogodila južni dio države Benin, mnoga su djeca ostala bez roditelja, i posljedično, bez osnovnih uvjeta za dostojan život. U razgovoru s prijateljima koji su me tada pitali što nam je činiti, iznio sam ideju da se izgradi prihvatilište za smještaj djevojčica, jer zbog tamošnjeg mentaliteta one nemaju previše mogućnosti za obrazovanje i primjeren odgoj. Tako je sve krenulo. Nakon gotovo tri godine ostvareno je djelo u koje je utkano puno ljubavi i dobrote u raznim akcijama, u kojima su sudjelovali: Udruga "Anđeosko srce", Zaklada "Ivanka Cugura-Ulrike und Dr. Karl Kohler" iz Njemačke, Nacionalni misijski ured u Zagrebu, na čelu s nacionalnim ravnateljem vlč. Tonijem Štefanom, te mnogi drugi ljudi, kolege svećenici, vjernici laici iz Hrvatske...

Sudjelovanje mladih prijatelja iz Hrvatske

Kako se može primijetiti na fotografijama, kuća ima dva dijela. U prizemlju se nalazi kapela, učionica, blagovaonica, spremište za hranu, uredski prostor i dvije spavaće sobe. U gornjem dijelu kuće nalaze se spavaće sobe za djevojčice i časne sestre koje će se brinuti o djeci. Nakon izgradnje narod Božji u tom dijelu zemlje imao je veliku radost proslaviti otvorenje te kuće, kako nam lijepo opisuje jedna od sudionica iz Hrvatske: "Nakon tri godine rada i truda došao je i dan otvorenja. Posljednje pripreme, postavljanje interijera, čišćenje i opremanje spavaćih soba te organizacijske pripreme za veliko slavlje bile su samo stepenica od onoga što će Sirotište svetog Ivana Pavla II. biti za nekoliko mjeseci. Službeno otvorenje Sirotišta sa svečanim euharistijskim slavljem, koje je predvodio apostolski upravitelj Biskupije Porto-Novo mons. Jean-Benoit Gnambode, obilježeno je u nedjelju 9. kolovoza 2015." (Terezija Gložinić). Naime, u tom velikom događaju iz Hrvatske je sudjelovalo šestero mladih prijatelja (Ana Balić, Petra Oštarjaš, Lucija Mesar, Jadranko Lacković, Terezija i Robert Gložinić), koji su htjeli svoje ljetne praznike pokloniti tomu velikom djelu ljubavi. Oni su se mjesec dana angažirali oko svega što je bilo potrebno, kako je opisano u navedenom Terezijinu tekstu. Nakon imenovanja redovnica koje će voditi kuću, već ove godine bit će primljeno deset djevojčica bez jednoga ili oba roditelja.

Zajedništvo u liturgijskom slavlju

Sama sveta misa na dan otvorenja Doma slavila se u duhu ljubavi i zajedništva, unatoč jezičnoj barijeri između domaćih i gostiju iz Hrvatske. Ta ljubav i zajedništvo očitovali su se posebno u liturgijskom pjevanju, u kojem su gosti naučili pjevati domaće pjesme, a domaći hrvatske pjesme. "Nakon svete mise druženje se nastavilo uz ručak za sve nazočne. Uz afričku hranu i ples zabavili smo se i upoznali kulturu i običaje. Dan je prošao izvrsno, ispunjen dojmovima" (Petra Oštarjaš). Promatrajući cjelokupnu priču o izgradnji te kuće, mogu samo biti zahvalan Bogu, koji nas na razne načine ne prestaje iznenađivati svojom providnošću i ljubavlju. U raznim životnim planovima vjerujem da bismo brzo odustali od nekih nakana kada bismo unaprijed znali što nas sve čeka na putu. Zato bi ispravno bilo nazvati tu kuću, posvećenu svetomu Ivanu Pavlu II., Domom Božje Providnosti, koja se posebno očitovala po Nacionalnome misijskom uredu u Zagrebu, u trenutcima kad sam osobno bio na rubu odustajanja od svega. Zahvaljujući dobroti mnogih, po spomenutom uredu vodili smo radove, da bi se djeca i redovnice mogli useliti i započeti primjereno stanovanje i program odgoja.

Velikodušnost brojnih suradnika

Veličina ovog djela ne da se shvatiti po izgledu i ljepoti kuće, već po bogatstvu i velikodušnosti tolikih suradnika dobra srca koji su dali svoju ciglicu za izgradnju Doma Božje providnosti. "Za jedan tako velik pothvat potrebno je nešto više od novca. Ljubav prema ljudima, osjećaj za potrebe drugih te žrtva za potrebite, a to su bitne sastavnice ovog projekta. Dati potrebitoj djeci uvjete za život, za školovanje te prije svega za svjetlu budućnost, veliko je djelo, ljudsko, ali i Božje. Neopisivo je bilo sudjelovati u tome i biti dio te priče. Još je ljepše biti zaljubljen u Afriku, u život koji se tamo živi. A najljepše je živjeti s nadom u bolji život afričke djece i željom da to djelo ljubavi živi uz Božju milost, jer želja i ljubav krila su za velika djela" (Terezija Gložinić). Iz tih riječi se doznaje da su mnogi poznati i nepoznati dobročinitelji omogućili djeci, ali i narodu Biskupije Porto-Novo, i nešto mnogo šire, prostor za utjehu, za rast u vjeri, za blizinu Božje milosti. Naime, s obzirom na nedostatak takvih ustanova u tom dijelu zemlje, mnogi vjernici još uvijek rado traže pomoć u domaćim religijama ili sektama, koje ne nude ništa drugo nego površnost i igru emocijama. Takvo stanje vapi za temeljitom evangelizacijom, što je gotovo nemoguće bez vođenja brige o konkretnim životnim situacijama ljudi. Pastoral redovnica ne će se usredotočiti samo na odgoj djevojčica, nego će im dati mogućnost ulaska u životne situacije ljudi u toj sredini, ali i mogućnost primanja potrebitih u dom.

Nastavak radova

Puno je toga ostvareno, ali ima još posla na tom projektu, kako u materijalnom, tako i u duhovnom pogledu. Nakon ulaska časnih sestara i djece ovih dana u dom potrebno im je u dvorištu doma postaviti tradicionalnu kuhinju, kakve imaju ljudi na tomu području, te praonicu rublja, jer kuća je u predjelu koje nema električnu mrežu. Planiraju se postaviti solarni paneli za dobivanje električne energije za rasvjetu, da bi djevojčice imale uvjete za učenje u večernjim satima. Vjerujem da će

Božja providnost i dalje biti na djelu. Zato sve ovo preporučujem u molitve prijatelja i dobročinitelja misija.

Promatrajući sve što je napravljeno u Beninu od dolaska misionara i misionarki iz Hrvatske, za vrijeme koje sam boravio u Hrvatskoj, ostajem samo Bogu zahvalan, koji očito s razlogom poziva obične ljude u svoju svetu službu. Uvjeren sam u jedno: kada nas više ne bude u ovoj suznoj dolini, uvijek će ljudi u Beninu govoriti o Hrvatskoj, o dobroti hrvatskog naroda.

Ovim kratkim prikazom želim posebno zahvaliti svim donatorima, poznatima i anonimnima, svim prijateljima misija. Jer bez vas puno toga bi ostalo samo na razini želje. Neka Trojedini Bog nagradi svaki vaš trud i dar!

Vlč. Odilon Singbo